

[Aage Frandsen]

Grunden til, at vi er tilhængere af stemmeretten både for lærere og elever, er ansvaret. Jeg er helt enig med fru Marianne Jelved i, at elevernes indflydelse ikke kun er på det plan; det er mere i det daglige, fordi demokrati ikke bare er noget repræsentativt demokrati, hvor man vælger nogle mennesker, det er langt mere det daglige.

Så det er altså forskellen i synet på lederens særlige rolle og spørgsmålet om, hvilken fælles indflydelse lærerne skal have, der skiller.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hvis vi bliver ved tilstrækkelig længe, ender det med, at vi får SF med i dette her.

Endnu er det kun et spørgsmål om ordene »stærke ledere«, og det har efter min opfattelse fået en helt forkert dimensionering i denne diskussion. Jeg vil godt gentage, hvad jeg har sagt tidligere i dag: Når man decentraliserer – det har vi faktisk ikke gjort så meget i det danske samfund før, nu prøver vi – når man decentraliserer kompetence og ansvar og man ansætter en person, som i øvrigt får mere i løn end de andre osv., og pålægger den person et bestemt ansvar, så ligger der jo deri, at den person står stærkere i forhold til andre. Det er det, der ligger i begrebet. Jeg beklager, at der er nogle, der går rundt og siger »karklude« om skoleledere og derefter »stærke ledere« og sådan noget, for det forvirrer debatten. Og det er ikke mig, der er kommet med det.

Det, jeg gerne vil have at man gør sig klart, når vi diskuterer decentraliseringen og prøver at føre det ud i livet, er, at man er nødt til at have nogen at lægge ansvaret på, og dér skiller SF sig fra Det Radikale Venstre. SF siger, at den kollektive ledelse er god til det, og det siger jeg at vi nok ikke er modne til endnu, hvis jeg skal sige det venligt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er da meget muligt, at fru Marianne Jelved og jeg kunne blive enige, det tror jeg da nok kunne lade sig gøre. Men i det øjeblik, modenheden er indtruffet, kan jeg forstå, at Det Radikale Venstre også er villig til at gå ind i en anden ledelsesstruktur.

Nu er det jo ikke hvem som helst, der går rundt og taler om karklude og stærke ledere. Jeg mener i hvert fald ikke, man kan sige, at undervisningsministeren er hvem som helst, og den udvikling, vi har set i de senere år på det område, undervisningsministeren har haft med at gøre, har været at lave stærke ledere ud af de gamle karklude og tage indflydelsen fra medarbejderne.

Lærerrådsbekendtgørelsen er jo på en række områder ændret i denne ministers tid, og det har klart ændret indflydelsen. Så det er en linje, som ministeren har anlagt, og det er også den linje, som ligger i dette lovforslag.

Men jeg tror gerne, at hvis det havde været en anden regering og en anden minister, så kunne vi have fundet frem til noget, hvor SF og Det Radikale Venstre var med sammen.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Da anarkiet åbenbart har holdt sit indtog med hensyn til korte bemærkninger, vil jeg nu som den 35. tage ordet i debatten, og så vil jeg gerne sige, at jeg har ikke kaldt nogen for karklude. Jeg har sagt, vi skal lade være med at dyrke karkluden som lederideal. Det gør altså en forskel. Og så må jeg sige, fordi jeg håber, man må have lov at være humoristisk, at det, der kendetegner en karklud, jo er, at den kan vrides og vendes, og den er bedst til at tørre op med, når ulykkerne er sket. Og dette humoristiske billede på det lederideal, vi ikke skal dyrke, vil jeg godt have lov at bruge, uden at jeg skal høre alt det vrøvl heroppe fra talerstolen.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hvis undervisnings- og forskningsministeren har noget at beklage sig over med hensyn til ledelsen af dette møde, så kan ministeren gøre det til Præsidiets.

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Bente Juncker (CD):

Nogle gange er det træls at komme så langt nede i ordførerrækken; i dag har det virkelig været opmuntrende. Den studiekreds, der har kørt om denne skolestyrelseslov, udmøntes i et forlig, og når man er så langt nede i ordførerrækken, er det meget morsomt at iagttage, hvordan forligspartierne opfatter dette forlig. Det er jo ikke ganske enslydende.